

Sygn. akt V CNP 15/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi I. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 czerwca 2013 r.,

w sprawie z wniosku R.P.

przy uczestnictwie I.S.

o wykonanie orzeczenia w trybie art. 598¹⁵ kpc,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania I. S. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 12 czerwca 2013 r., którym Sąd ten zagroził jej nakazaniem zapłaty na rzecz R. P. kwoty po 100 zł za każde naruszenie obowiązków wynikających z postanowienia tego Sądu z dnia 12 sierpnia 2011 r. w sprawie ... 31/11.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacki (art. 87¹ § 1 k.p.c.), co oznacza, że nie jest dopuszczalne wniesienie skargi osobiście, chyba że strona spełnia wymogi określone w § 3 tego przepisu, a więc gdy jest sędzią, prokuratorem, notariuszem albo profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Skarżąca nie wykazała tego rodzaju kwalifikacji.

Niezależnie od tego, skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje tylko wtedy, gdy dotyczy kończącego w sprawie orzeczenia co do istoty sprawy. Postanowienie wydane na podstawie art. 598¹⁵ k.p.c. nie ma takiego charakteru, nie kończy bowiem postępowania w sprawie dotyczącej wykonywania kontaktów z dzieckiem. Zakończenie takiego postępowania następuje na skutek wydania postanowienia o umorzeniu postępowania. Wynika to z art. 598²⁰ k.p.c., w myśl którego sąd umarza postępowanie, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od uprawomocnienia ostatniego postanowienia nie wpłynął kolejny wniosek w sprawach wykonywania kontaktów z dzieckiem (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 25/13, OSNC 2013 r., nr 12, poz. 140). Także zatem i z tego względu skarga na podstawie art. 424¹ k.p.c. jest niedopuszczalna.

W sprawach, w których uzyskanie prejudykatu Sądu Najwyższego nie jest konieczne ani dopuszczalne, istnieje możliwość bezpośredniego wytoczenia powództwa o odszkodowanie od Skarbu Państwa, jeżeli, w ocenie skarżącej, poprzez wydanie prawomocnego orzeczenia została wyrządzona szkoda.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.